

Marie Louise Allerslev
Egetofte 7
3660 Stenløse.
tlf. 4818 3884

Slagslunde den 28. januar 2009

Ankenævnet på Energiområdet
Nyropsgade 30
1780 København V.

Vedr. klage over E.ON Varme Danmark ApS' kontraktbrud, ankenævnets j. nr. 4/1920-0301-0093.

Jeg har modtaget ankenævnets afgørelse af 19/12 2008 i ovennævnte sag. Jeg skal anmode ankenævnet om at genoptage sagen på baggrund af mine følgende bemærkninger.

Da ankenævnet henviser til Forbrugerombudsmanden for så vidt angår mit anbringende om, at E.ON Varme har overtrådt bestemmelserne i markedsføringsloven, vil jeg indbringe denne del af min klage for Forbrugerombudsmanden.

Ankenævnet har ikke truffet sin afgørelse med udgangspunkt i aftalelovens (og markedsføringslovens) bestemmelser, således som jeg har bedt om, men udelukkende på grundlag af Energitilsynets vurdering af de af E.ON udmeldte leveringsbetingelser pr. 1/11 2008, der er et sæt helt nye leveringsbetingelser. Jeg forstår derfor eksempelvis ikke, at ankenævnet i sine bemærkninger kan anføre, at der er tale om rimelige justeringer på baggrund af vejledninger fra Dansk Fjernvarme, der er blevet forhandlet med Energitilsynets sekretariat.

Jeg har i min klage påberåbt mig aftalelovens § 36, der tager sigte på at skabe en civilretlig beskyttelse af forbrugerne mod, at en økonomisk stærkere og mere sagkyndig part anvender standardkontrakter, der indeholder urimelige vilkår eller på anden måde benytter sig af sin overlegne stilling. Det har ankenævnet fuldstændig ignoreret, til trods for at aftalelovens § 36 gælder alle formueretlige aftaler. Jeg skal endnu engang henvise til side 31 i "Forbrugerretten II, Den civilretlige forbrugerbeskyttelse" af Sonny Kristoffersen. Som det fremgår, anvendes temaet rimelig/urimelig udelukkende til beskyttelse af forbrugeren.

Ankenævnet tager de almindelige bestemmelser af 7/11 1995, der er en del af grundlaget for den aftale, vi indgik med NESAs, til indtægt for, at E.ON Varme kan erstatte disse bestemmelser med helt nye leveringsbetingelser. Men ankenævnet udelader en vigtig detalje, nemlig at det af såvel § 5.4 som § 5.6 fremgår, at der skal være tale om væsentlige forhold, der har påvirket det gældende langtidsbudget, og at udmeldelse af nye tariffer skal være baseret på et nyt godkendt langtidsbudget. Jeg vil derfor gerne have uddybet, hvordan ankenævnet kan komme til den konklusion, at E.ON Varme løbende kan foretage ændringer, når det ikke er taget med i ankenævnets vurdering, at hjemmelen for løbende ændringer i de nævnte paragraffer forudsætter fremlæggelsen af et nyt og godkendt langtidsbudget.

Yderligere henviser ankenævnet til § 10.1, hvoraf det fremgår, at bestemmelserne er underlagt den til enhver tid gældende lovgivnings bestemmelser samt vedtagelser eller pålæg i henhold hertil. Jeg for-

står ikke denne henvisning i forbindelse med min sag, **idet den i 1996 indgåede kontrakt ikke er i strid med gældende lovgivnings bestemmelser**, og der ikke er tale om vedtagelser eller pålæg i henhold hertil. Ankenævnet må begrunde denne henvisning i sin afgørelse.

I afgørelsen bemærker ankenævnet endvidere, at indklagede har foretaget øvrige justeringer af de almindelige bestemmelser, der oprindeligt efter det oplyste ikke er blevet fremsat konkrete indsigelser imod. Denne bemærkning forstår jeg ikke. Slagslunde Fjernvarmelaug har bl.a. gjort indsigelser over for E.ON Varme, fra det øjeblik det stod klart, at E.ON Varme ikke fulgte den prisaf tale, der fremgår af den kontrakt, der er indgået med forbrugerne. Ankenævnet bedes derfor oplyse, hvilke justeringer, der ikke er gjort indsigelse imod.

Ankenævnet har truffet sin afgørelse ud fra en "afbalanceret rimelighedsvurdering" for begge parter, men har ikke foretaget en vurdering af den med mig indgåede kontrakt, som NESAs almindelige bestemmelser af 7/11 1995 var en aftalt del af. Det hænger ikke sammen med fortolkningen af rimelig-urimelig i henhold til aftaleloven. Der er ingen rimelighed i, at E.ON Varme til ugunst for mig skal kunne ophæve de aftalte almindelige bestemmelser og uden forudgående aftale anvende et helt nyt sæt standardleveringsbetingelser.

Ankenævnet har desuden med sin afgørelse givet E.ON frit lejde til ensidigt at ændre den aftale, jeg indgik med NESAs i 1995/96 med hensyn til udtræden. E.ON Varme har således ved indførelsen af helt nye leveringsbetingelser forholdt mig den oprindelige mulighed, at jeg frit kan træde ud efter 20 år med et års varsel. Det er ikke i overensstemmelse med bestemmelserne om aftalefrihed og aftalebinding i aftaleloven. Jeg skal derfor anmode ankenævnet om også at behandle dette ændrede vilkår og afgøre, om E.ON ensidigt kan gøre betingelserne mere tyngende end hvad jeg oprindeligt har accepteret.

Ifølge dansk ret er en aftale en aftale, og den er bindende. E.ON Varme er et kommercielt selskab. Det ville være et helt urimeligt vilkår, såfremt E.ON Varme, der er den økonomisk stærkere og mere sagkyndige part, skulle være hævet over § 36, der er aftalelovens generalklausul, med det til følge at den forbrugeraftale, der er udfærdiget af den erhvervsdrivende varmeforsyningsvirksomhed NESAs (nu E.ON), og som kontraktligt er indgået med mig, nu med et penestrøg kan annulleres af selv samme kommercielle varmeforsyningsvirksomhed.

I øvrigt fremgår det af aftalelovens § 36, stk. 2, at **efterfølgende omstændigheder kun kan inddrages til fordel for forbrugeren**. Den privatretlige regulering fremgår yderligere af aftalelovens § 38 a-c, som jeg tidligere har redegjort for på side 2 i mit brev til ankenævnet af 19/7 2008.

Ankenævnet har ikke nævnt aftaleloven, hverken i sine bemærkninger eller i selve afgørelsen, selvom jeg i min klage har bedt ankenævnet om at vurdere sagen i henhold til aftalelovens (og markedsføringslovens) bestemmelser. **Ankenævnet har således ikke behandlet min klage over, at E.ON Varme har brudt aftaleloven** ved at tilsidesætte den kontrakt, jeg har indgået med NESAs, og som der er stillet garanti for vil holde, jf. NESAs accept af vores forbehold om prisgaranti ved vores tilslutning, mit bilag 5, overskriften til § 5 i almindelige bestemmelser af 7/11 1995, mit bilag 7, referat af byrådsmøde den 28/4 1999, mit bilag 12, og referat fra møde mellem NESAs, Dansk Fjernvarme, borgergruppen i Slagslunde og Stenløse kommune, mit bilag 4.

Jeg vil særligt fremhæve mit bilag 5, der er gengivet på side 9 og 10 i afgørelsen, hvoraf det fremgår, at vi har tilmeldt os under forbehold af, at vi kan godkende de endelige kontraktbetingelser og at de opgivne priser ikke ændres, og at NESAs har bekræftet denne tilmelding med de af os anførte forbehold. De betingelser vi dermed har accepteret, er de almindelige bestemmel-

ser af 7/11 1995 og ingen andre. I forbeholdet ligger dermed også, at efterfølgende ændringer skal godkendes af mig og min ægtefælle. Dette udtrykkelige forbehold har ankenævnet intetsteds nævnt, hverken i sagsfremstillingen, nævnets bemærkninger eller i selve afgørelsen.

Da Ankenævnet ikke har truffet sin afgørelse på baggrund af aftaleloven, der er gældende i ethvert kontraktforhold, og som er det grundlag, jeg har rejst sagen på, skal jeg anmode ankenævnet om at genoptage sagen.

Som en ny oplysning i sagen, er jeg netop blevet gjort bekendt med Rådet for de Europæiske Fællesskabers Direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler. Der henvises specielt til direktivets artikel 3, der omhandler brugen af kontraktvilkår, der ikke har været genstand for forhandling, og som lyder således:

Artikel 3

1. Et kontraktvilkår, der ikke har været genstand for individuel forhandling, anses for urimeligt, hvis det til trods for kravene om god tro bevirker en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren.

2. Et kontraktvilkår anses altid for ikke at have været genstand for individuel forhandling, når det er udarbejdet på forhånd, og forbrugeren derved ikke har haft nogen indflydelse på indholdet, navnlig i forbindelse med en standardkontrakt.

Den omstændighed, at visse elementer i et kontraktvilkår eller et enkelt kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, udelukker ikke anvendelse af denne artikel på resten af en aftale, hvis en samlet vurdering fører til den konklusion, at der alligevel er tale om en standardkontrakt.

Hvis en erhvervsdrivende hævder, at et standardiseret kontraktvilkår har været genstand for individuel forhandling, har han bevisbyrden.

3. Bilaget indeholder en vejledende og ikke-udtømmende liste over de kontraktvilkår, der kan betegnes som urimelige.

Også i lyset af denne nye oplysning i sagen anmoder jeg ankenævnet om at genoptage sagen.

Jeg skal derudover anmode om at få tilsendt en kopi af den afgørelse om nævnets kompetence af 16/10 2007, der er nævnt først i sagsfremstillingen og en aktliste over samtlige de akter, der er tilgået nævnsmedlemmerne. Desuden skal jeg anmode ankenævnet oplyse mig om, med hvilket stemmetal afgørelsen er truffet, og om der er afgivet dissens.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine tidligere redegørelser for det indgåede kontraktforhold, som jeg har indgivet til ankenævnet.

Jeg går ud fra, at de nævnsmedlemmer der har deltaget i afgørelsen, tilstilles dette brev på linie med de øvrige sagsakter.

Med venlig hilsen

Marie Louise Allerslev